

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2014r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

(...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko

K. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki (...) Spółki Akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 3 lipca 2014r. w sprawie o sygn. I C 2343 / 13 upr

orzeka:

I/ zmienia zaskarżony wyrok:

a/ w punkcie 2 (drugim) w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 000 zł (jeden tysiąc złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2009r. i oddala powództwo w pozostałej części;

b/ w punkcie 3 (trzecim) w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 432 zł (czteryście trzydzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II/ zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 140 zł (sto czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność z oryginałem

II Ca 721 /14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. domagała się od pozwanego K. P. zasądzenia kwoty 2 011,24 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania za świadczone usługi polegające na dostarczeniu programów radiowo – telewizyjnych i za brak zwrotu dekodera do ich odbioru.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 710 zł i domagał się jego oddalenia w części obejmującej żądanie zapłaty kwoty 1 000 zł za zagubienie i brak zwrotu dekodera oraz w pozostałej części z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu zasądził od pozwanego K. P. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 710 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2009r. (w punkcie 1); oddalił powództwo w pozostałej części (w punkcie 2); zniósł wzajemnie koszty postępowania (w punkcie 3) i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych (w punkcie 4 wyroku).

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 21.01.2008r. strony zawarły umowę na świadczenie usług w postaci udostępniania pozwanemu przez powódkę kodowanych programów telewizyjnych i radiowych, z czym wiązało się także dostarczenie pozwanemu odpowiedniego dekodera. Wskutek wcześniejszego rozwiązania umowy pozwany zalegał z uiszczeniem opłat należnych powódce za świadczone usługi.

W ramach oceny tych ustaleń Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany uznał roszczenie z tytułu zalegania w opłatach za usługi do kwoty 710 zł i tę kwotę zasądził wraz z ustawowymi odsetkami od 16 kwietnia 2009r. W pozostałym zakresie obejmującym świadczenia za okres od 27.10.2008r. do 09.09.2009r. w łącznej wysokości 300,02 zł pozwany podniósł zarzut ich przedawnienia, który Sąd Rejonowy uwzględnił, przyjmując ich okresowy charakter (w ujęciu art.118 kc) i w tej części powództwo oddalił.

Sąd uznał też, że pozwany nie zgubił dekodera, za co cennik usług obowiązujący w ramach uprzednio zawartej przez strony umowy przewidywał karę w wysokości 1000zł. Stwierdził, że w dniu 24.06.2014r. pozwany K. P. zwrócił powódce dekodery, co potwierdzają złożone przez niego dowody nadania przesyłki na adres powódki. Zatem także w zakresie żądania przez powódkę zapłaty kwoty 1 000 zł za zagubiony dekodery Sąd powództwo w sprawie oddalił. O kosztach postępowania w sprawie orzekł po myśli art.100 kpc, choć w uzasadnieniu orzeczenia wskazał wprost art.98 kpc, co należy potraktować jako oczywistą omyłkę (wyrok wraz z uzasadnieniem – k.115 oraz 118 – 120).

W apelacji częściowej od wyroku powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. domagała się jego zmiany w części oddalającej żądanie zapłaty kary umownej w kwocie 1 000 zł z tytułu braku zwrotu dekodera poprzez zasądzenie tej kwoty oraz kosztów postępowania za obie instancje.

Apelująca zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów postępowania, a dokładniej:

- art.233 kpc poprzez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że dekodery zostały zwrócone powódce przez pozwanego mimo braku potwierdzenia odbioru przesyłki przez stronę powodową;
- art.232 kpc poprzez przyjęcie, że pozwany sprostą spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu w zakresie zwrotu dekodera.

W uzasadnieniu zarzutów skarżąca wywodziła w istocie, że przedłożenie przez pozwanego dowodu nadania w dniu 24.06.2014r. przesyłki pocztowej zawierającej dekodery nie stanowi dowodu zwrócenia dekodera, a jedynie dowód jej przesłania. Dopiero podpisanie przez odbiorcę potwierdzenia odbioru przesyłki stanowiłoby dowód skutecznego zwrotu dekodera. Skoro pozwany nie przedłożył takiego dowodu potwierdzającego odbiór przesyłki przez powódkę, mimo że na potwierdzeniu jej nadania wybrał opcję za potwierdzeniem odbioru, to należy domniemywać, że takiego potwierdzenia nie posiada. Powódka zaś potwierdza, że dekodery nie otrzymała (apelacja powódki – k.123 i 124).

W odpowiedzi na apelację pozwany K. P. wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki kosztów postępowania według norm przepisanych (k.131).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest uzasadniona. Niesporna była między stronami okoliczność, że bezpośrednio po rozwiązaniu umowy łączącej strony pozwany K. P. nie zwrócił powódce dekodera pozwalającego na odbiór kodowanych programów telewizyjnych, za co obowiązujący strony regulamin usług i cennik przewidywał obowiązek zapłaty kary w wysokości

1 000 zł (por. też cennik – 79 verte). Dopiero w trakcie postępowania zadeklarował chęć jego zwrotu, a na dowód jego dokonania przedłożył kilka zdjęć dekodera sporządzonych przy okazji sporządzania przesyłek (k.102 – 111) oraz dwa dowody nadania przesyłek w Urzędzie Poczтовым w I. z dniach 17 i 24.06.2014r. (k.100 i 101). Tego rodzaju dowody, jak trafnie zarzuciła apelująca, pozwalają co najwyżej stwierdzić, że przesyłki zostały nadane. Skoro powódka zaprzeczyła, że do niej dotarły i zostały odebrane, to na pozwanym spoczywał obowiązek złożenia dodatkowych dowodów na potwierdzenie, że przesyłki zawierające dekodery dotarły do powódki i zostały przez nią odebrane albo że mimo takiej możliwości powódka odmówiła ich odebrania. Złożenie takich dowodów nie powinno było nastroczać pozwanemu trudności, skoro nadając przesyłki sam zaznaczył, że ich doręczenie wymaga potwierdzenia odbioru przez adresata (k.101 -102). Pozwany takich dowodów nie przedłożył ani na rozprawie poprzedzającej wydanie zaskarżonego orzeczenia, ani nie dołączył ich do odpowiedzi na apelację powódki. Natomiast z samego faktu, że pełnomocnik powódki nie stawiał się na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku w dniu 02.07.2014r. i do tego czasu nie zaprzeczył otrzymaniu przesyłek zawierających dekodery nie można przyjąć, że przesyłki do powódki dotarły. Tego rodzaju zastrzeżenie – podniesione przez pozwanego w odpowiedzi na apelację - nie mogło odnieść żadnego skutku korzystnego dla pozwanego.

W tych okolicznościach faktycznych zgodzić się należy z apelującą, że pozwany nie wykazał faktu zwrotu jej dekodera, do czego zobowiązywały go postanowienia umowy uprzednio łączącej strony. Zatem – wbrew ocenie Sądu Rejonowego – powódka miała uzasadnione podstawy do domagania się zapłaty w kwocie 1 000 zł za brak zwrotu dekodera (na podstawie art.471 kc).

Dlatego też Sąd Okręgowy – na podstawie art.386§1 kpc w związku z art.13§2 kpc - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 (drugim) i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 16.04.2009r. tj. od dnia następnego po upływie terminu zakreślonego przez powódkę w wezwaniu do zapłaty z dnia 31.03.2009r. (k.87). O należnych odsetkach ustawowych Sąd orzekł zgodnie z art.481 § 1 kc i art.455 kc. Zmienił także rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 (trzecim) zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 432zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (stosunkowo je rozdzielając po myśli art.100 kpc). Suma kosztów poniesionych w sprawie przez powódkę wyniosła 647 zł, na co złożyła się opłata sądowa (30 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą od pełnomocnictwa (617 zł). Koszty poniesione przez stronę pozwaną wiązały się jedynie z wynagrodzeniem pełnomocnika i opłatą od pełnomocnictwa (617 zł). Uwzględniając okoliczność, że powódka utrzymała się z żądaniem w 85 % i uzyskała zwrot opłaty sądowej w kwocie 30 zł zasądzonej w punkcie 4 (czwartym) zaskarżonego wyroku, a pozwany utrzymał się ze swoim stanowiskiem jedynie w 15%, Sąd – po dokonaniu wzajemnych potrąceń – zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 432 zł. Zasądził też od pozwanego na rzecz powódki zwrot kosztów postępowania apelacyjnego w wysokości 140 zł (po myśli art.98§ 1 i 3 kpc oraz art.108§1 kpc). Ich wysokość wyznaczyła uiszczona przez powódkę opłata sądowa od apelacji (50 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika (90 zł) ustalone zgodnie z §6 ust.2 i §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.....(Dz.U. z 2013r. poz.490).